

OKLEVELEK
MAYLÁD ISTVÁN TÖRTÉNETÉHEZ.

— ELSŐ KÖZLEMÉNY. —

I. Temesvár, 1415. január 17.

Mátyás, Ozorai Pipo temesi főispán testvére a borzafői járás letelepülői számára szabadalmakat engedélyez.

Nos Mathias frater domini Piponis de Ozora comitis Temesiensis etc., memorie commendamus per presentes, quod quia nos possessiones regales Maylatlmoncho, Lwkaypataka, Dragan, Draxateleke et Dragotatheleke vocatas, in districtu de Borzafew sub keneziatu Philippi et Petri filiorum Jwga necnon Dragmer, Ztancha, Nexa et Preya habitas et existentes, populosas efficere et multitudine populorum decorare volumus, ideo annuimus, ut quicumque libere conditionis homines ad facies prefatarum possessionum commorandi causa advenerint, septem annorum integrorum libertatibus, a die adventus eorum computando, ab omnium collectarum consuetarum et dacionum quarumcunque solucione et serviciorum exhibicione exempti et supportati in facie earundem perfruantur et pacifice commorentur; elapsis autem dictis septem annis populi in eisdem commorantes, more et adinstar populorum ceterorum keneziatum, collectas seu dacia solvere ac serviciorum genera capellanis de Borzafew prefata pro tempore constitutis facere debeant et teneantur. Quocirca vobis capellanis nostris prefatis firmissime committendo mandamus per presentes, quatenus prefatos populos ad faciem dictarum possessionum morandi causa confluentes, contra formam premisse libertacionis presentibus eis concesse, infra tempus prefixum nullo modo impedire et perturbare seu dampnificare presumatis et sitis ausi modo aliquali. Presentes denique semper perfectas reddi volumus presentanti. Datum in Temeswar, feria quinta proxima ante festum beatorum Fabiani et Sebastiani martyrum, anno domini millesimo quadringentesimo quinto decimo.

(Eredetije gr. Majláth György zavari levéltárában.)

II. Temesvár, 1418. márczius 7.

Ozorai Pipo temesi főispán a borzafői kenézek majesai birtokában határjárást eszközöltet.

Nos Pipo de Ozora comes Themesyensis, memorie commendamus per presentes, quod licet a temporibus diu retrolapsis inter Michaellem Gruban et Lucam filios Dya, necnon Ladislaum et Andro filios Philipi ac Brank filium Ivan et Dan fratrem eiusdem, Stephanum filium Laczk ac Myka, Johannem et Georgium fratres eiusdem, necnon Roman et Ivan filios Zarua, Stephanum et Gruban filios Doma ac Michaellem filium Ivan parte ab una, necnon Philipum et Petrum filios Juga ac Maylath Dragamer fratrem eorumdem ab altera partibus, kenezios de Borzaffew super keneziatibus possessionum regaliū iuxta rivulum Maylathmaycho vocatum in districtu de Borzaffew habitantium litis et controversiarum materie mote fuerunt et suffocate, partesque inter ipsas diucius ventillate, et quamvis alias pro facienda partes inter predictas concordiali dispositione certos probos ac nobiles kenezios duxerimus deputandos, qui iuxta nostram commissionem partes inter predictas facto in premissis certam fecerint dispositionem arbitrativam, in qua quidem dispositione partes perscripte eo, quod absque aliquali obligaminis vinculo talis dispositio inter ipsas facta fuisset, persistere non curaverunt, tandemque volens partes inter predictas huiusmodi controversias sopire et sedare, ipsasque perpetue pacis quietitudine gratulari, nobilem Jacobum de Abel castellanum nostrum de dicta Borzaffew necnon Michaellem, Izach, Johannem Nyalazo, Nicolaum Bachy de dicta Borzaffew ac Dionisium de Luca et Dominicum de Grunlya de Crassofew kenezios ad faciem predictarum possessionum regaliū iuxta dictum rivulum sitarum et habitantium ad faciendam dictis partibus presentibus in metis, terris, silvis et aliis quibusvis ipsarum possessionum utilitatibus et integritatibus arbitrativam et concordialem dispositionem deputandum et destinandum. Ipsi itaque Jacobus de Abel castellanus noster ac Michael, Izach, Johannes, Nicolaus, Dionisius et Dominicus kenezii unacum dictis Michaelle, Grulyan, (Luca), Ladislao, Andro, Brank, Dan, Stephano, Myka, Johanne, Georgio, Roman, Ivan, Stephano, Gruban et Michaelle ab una, necnon predictis Philippo, Petro, Maylath Dragomer parte ab altera personaliter nostri in presenciam venientes, talem partibus coram astantibus et id audientibus fecisse fassi fuerunt partes inter ipsas arbitrativam et concordialem dispositionem, quam partes prescripte (omni)mode se acceptasse retulerunt et acceptam coram nobis, quod ipsi presentibus utrisque partibus ad facies dictarum possessionum iuxta dictum rivulum Maylath-

maycho habitatum accedendo, metas earum hoc modo reambulassent et distraxissent: primo videlicet meta ipsarum possessionum inciperetur a parte meridionali de quodam monte, in quo quedam via et penes ipsam viam quedam palus in Valacho Baltha dictus, in cuius paludis medio quidem lapis magnus pro meta positus haberetur, et inde per dictam viam tendendo modicum ad partem orientalem pervenit ad quoddam signum Pribayeg... vocatum, et abinde per eandem viam tendit ad partem meridionalem, ubi ipsa via deficit; indeque progreditur ad cuiusquidem montis verticem vulgo Hath vocatum, qui vertex procedit in medio possessionum utriusque Maycho vocatarum. et descendit ad locum, ubi dictus rivulus utrumque Maylathmacho in vicem coniungitur, et inde ultra ipsum rivulum tendit ad partem meridionalem transitque ad cacumen montis Naghmogyolicza vocati, et inde descendit per quendam rivulum siccum ad flumen Borza in magnum voraginem vulgo Eren vocatum in ipso fluvio habitum, et inde declinat modicum infra per ipsum fluvium, et exaliit (*igy*) de ipso fluvio Borza et transit super rivulum Lspathaka vocatum ad caput seu originem eiusdem rivuli; de cuius rivuli capite ascendit ad unum montem, ubi pervenit ad quendam paludem Fertes vocatum in Volacho Baltha dictum, unde descendit ad quendam rivulum Luca vocatum, indeque transit ultra ad rivulum Borzpataka vocatum, et inde per montem in medio possessionum utriusque Luca procedit ad montem Fendia vocatum, ubi ipse mete finiuntur, terras itaque ac silvas, nemora, virgulta, aquas, rivulos, fenilia et alias quaslibet utilitates possessionum predictarum iuxta dictum rivulum Maylathmaycho a parte meridionali dictarum metarum modo premissis reambulatorum habitas predictis Michaeli, Gruban, Luce, Ladislao, Andro, Brank, Dan, Stephano, Mika, Johanni, Georgio, Roman, Ivan. Stephano, Gruban et Michaeli et eorum heredibus ac posteritatibus, a parte vero occidentali terras similiter, silvas, nemora, virgulta, aquas, rivulos, fenilia et alias quaslibet utilitates possessionum predictarum habitas predictis Philipo et Petro filiis Juga ac Maylath Dragomer ipsorumque heredibus universis iure utrisque partibus incumbentibus et de ipsarum parcium beneplacita voluntate perpetuo ad utendum, tenendum et habendum reliquissent et commisissent, tali vinculo mediante, quod si temporis in processu aliqua parcium predictarum et posteritatum earundem contra sese occasione premissarum terrarum ac aliarum utilitatum predictarum, ipsis modo premissis metaliter limitatarum, litem movere, aut aliquovis modo se alterutrum impedire et perturbare niteretur et attemptaret, extunc talis pars contra partem aliam in premissa concordiali metali dispositione perseverantem quinquaginta marcarum denariorum, singulam marcam per quadrin-

gentos denarios novos computando, quarum due partes ad portionem iudiciariam, tertia vero pars parti in ipsa concordiali dispositione perseveranti cedi debeant, convinci debeat eo facto, ad quam partes prescripte in ipsarum ac universorum fratrum, consanguineorum, heredum et posteritatum subrum personis se sponte, libere ac beneplacita voluntate eorum firmiter obligantur coram nobis, harum nostrarum testimonio litterarum. Datum in Themesvar, feria secunda proxima post dominicam Letare, anno domini millesimo quadringentesimo decimo octavo.

(Eredetiye a Magyar Nemz. Muzeum Itárában.)

III. Nagyszombat, 1509. január 25.

II. Ulászló király meghagyja a kolosmonostori conventnek, hogy Majlád komanai bojárt a Forrayak szunyogszegi jószágába igtassa be.

Wladislaus dei gracia rex Hungarie etc., fide(libus nostris, con)ventui ecclesie de Kolosmonostra salutem et graciam. Cum nos illi fassioni et perpetue collacioni et vendicioni, quam alias nobiles Michael, Petrus, Nicolaus et Ladislaus de Forro de et super medietate totalis possessionis Zunyogszegh vocate, porcionum scilicet ipsorum possessionariarum in comitatu Albensi Transylvane existentium habita(rum) . . . nobili Maylád Valacho boyaroni videlicet nostro de Komana mediantibus litteris fassiona(libus) spectabilis et magnifici comitis Petri comitis de Bozyn et de Sancto Georgio, iudicis curie nostre et vayvode nostri Transylvanensis, pro certa summa pecuniarum in eisdem literis fassionalibus expressatarum fecisse dinoscuntur, nostrum regium et graciosum consensum vigore aliarum literarum nostrarum superinde confectarum prebuerimus, et nihilominus attentis et consideratis fidelitate et serviciis eiusdem Maylád, que idem sacre imprimis huius regni nostri Hungarie corone et deinde maiestati nostre iuxta sue possibilitatis exigenciam exhibuit et impendit, totum et omne ius nostrum regium, si quod in dicta medietate totalis possessionis Zunyogzegh qualitercunque haberemus, aut nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et rationibus concernerent maiestatem, pariter cum cunctis suis utilitatibus et pertinenciis quibuscumque memorato Maylád contulerimus, velimusque eundem in dominium eiusdem per nostrum et vestrum homines legitime facere introduci. Ideo fidelitati vestre firmiter mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Ambrosius de Moha seu Paulus de eadem, seu alter Paulus Thokus de Zakáczy, neve Valentinus de Praepostfalva, aut Vitalis Bélyd de Bodola vel Mathias Zerendy, aliis absentibus homo noster per nos ad id personaliter deputatus et missus, ad facies prescripte possessio-

nis Zunyogzegh consequenterque dicte medietatis eiusdem portionis scilicet possessionarie prelibatorum Michaelis, Petri, Nicolai et Ladislai de Forro in eadem habite, vicinis et commetaneis eiusdem universis inibi legitime convocatis et presentibus accedendo, introducat prefatum Maylad in dominium dicte medietatis eiusdem possessionis, statuaturque eandem eidem simul cum cunctis eiusdem utilitatibus et pertinenciis quibuslibet, premissis iure et dicti iuris regii titulo ipsi incumbenti perpetuo possidendam, si non fuerit contradictum; contradictores vero si qui fuerint, evocet eosdem contra annotatum Majlad ad terminum competentem in presenciam vayvode nostri Transylvanensis prefati rationem contradiccionis eorum reddituros. Et post hec huiusmodi introduccionis et statucionis seriem cum contradictorum et evocatorum, si qui fuerint, vicinorumque et commetaneorum, qui premissis statucioni intererunt, nominibus terminoque assignato, ut fuerit expediens, eidem vayvode nostro fideliter rescribatis. Datum Thyrnavia, in festo conversionis beati Pauli apostoli, anno domini millesimo quingentesimo nono, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. decimo nono, Bohemie vero tricesimo nono.

A kolosmonostori convent 1509. május 30-án kelt bizonyságleveléből, l. IV. sz. a.

(A kolosmonostori convent által 1810. aug. 3-án kiadott hiteles másolata gr. Majláth György zavarai levéltárában.)

IV. 1509. május 30.

A kolosmonostori convent Majlád bojárnak a szunyogszegi birtokba történt beigtatása felől bizonyságot tesz.

Conventus beate Marie virginis de Kolosmonostra, omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris, presentes inspecturis, salutem in Christo Jesu salutis largitore. Ad universorum noticiam harum serie volumus pervenire, quod nos literas serenissimi principis, domini Uladislai dei gracia regis Hungarie etc., introductorias et statutorias, nobis preceptorie loquentes et directas cum summa obediencia recepimus in hec verba: Wladislaus *stb.* (l. a III. sz. oklevelet.) Nos itaque premissis mandatis dicti domini nostri regis fideliter in omnibus obedire cupientes ut tenemur, una cum prenominate nobili Paulo Thakus de Zakachy homine suo regio nostrum hominem, religiosum virum fratrem Sebastianum sacerdotem, socium nostrum conventualem, unum ex nobis ad premissas introduccionem et statucionem faciendam pro nostro testimonio fidedignum duximus transmittendum, qui demum exinde ad nos reversi, nobis parili voce retulerunt eo modo: quod ipsi feria tertia proxima ante festum ascensionis domini

1509.
május 15.

noviter preteritum ad facies possessionis Zunyogzegh predictae in dicto comitatu Albensi Transylvane existentis, consequenterque medietatis eiusdem totalis possessionis Zunyogzegh, porcionis videlicet prelibatorum Michaelis, Petri, Nicolai et Ladislai de Forro in eadem habite, vicinis et commetaneis, puta nobilibus Johanne et Michaeli Nemes de Hydveg, Vitali Bélydy de Bodola, Francisco Literato et Philippo familiaribus egregii Pauli de Thomor castellani castris Fogaras, Benedicto filio Thome de Zunyogzegh, item Thoma Lone iudice in Feketehalom, Petro Fejér iobbagione Gaspari Sykesdy de Theremy in Hidegkuth, necnon Radul kenezio et iobbagione nobilibus Blasii de Forro in eadem Zunyogzegh possessionibus vocatis commorantibus, aliis etiam quam pluribus inibi legitime convocatis et presentibus accessissent, ubi idem homo regius prefato nostro testimonio presente introduxisset prelibatum Maylad boiaronem de Komana in dominium pretacte medietatis dicte totalis possessionis Zunyogzegh, porcionis videlicet annotatorum Michaelis, Petri, Nicolai et Ladislai de Forro in eadem habite, statuissetque eandem eidem simul cum cunctis suis utilitatibus et pertinenciis quibuscumque premissis iure et dicti iuris regii titulo sibi incumbenti perpetuo possidendam, et legitimis tribus diebus in facie eiusdem, prout regni requirit (consuetudo) permanentes, nemine penitus contradictore apparente. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes literas nostras privilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas duximus concedendas. Datum sedecimo die introductionis et statucionis prenotatarum, anno domini millesimo quingentesimo nono supradicto.

(A kolosmonostori convent által 1810. aug. 3-án kiadott hiteles másolata gr. Majláth György zavarai ltárában.)

V. Enyed, 1509. szeptember 4.

Bazini és szentgyörgyi Péter gróf, országbíró és erdélyi vajda előtt Barlabássy János királyhalmi birtokát Majládnak elzálogosítja.

[Petrus] comes de Sancto Georgio et de Bozyn [iudex curie] vayvodaque Transylvanus [et Siculorum comes,] memorie commendamus, quod egregius Joannes Barlabassy de Csesztve coram nobis [personaliter constitutus,] sponte et libere confessus est et retulit in hunc modum, quomodo ipse pro quibusdam suis necessitatibus urgentibus evitandis totalem porcionem possessionariam in possessione Királyhalmi vocata [in comitatu Albensi] Transylvanie existenti habitam, quam alias sibi egregius Petrus de Koppan vigore aliarum [literarum pro sexa]ginta quinque florenis puri auri titulo pignoris inscripsisset et obligasset nobili

pro iisdem sexaginta quinque florenis puri auri plene, ut dixit, ab eodem iam receptis et levatis [unacum] suis utilitatibus et pertinentiis quibuscumque ad eandem de iure et ab antiquo spectantibus et tibus infra et usque tempus redemptionis eiusdem pignori duxisset obligandum, imo obligavit [et imp]ignoravit coram nobis tali modo, ut dum et quandocumque prefatus Petrus Koppani aut heredes et successores sui pretactam porcionem possessionariam a prefato Maylado pro se redimere posset et valeret, extunc idem Maylad rehabitis prius dictis sexaginta quinque florenis puri auri, pecuniis scilicet suis, eandem eidem remittere et resignare deberet et teneretur, assumptum nihilominus prefatus Johannes Barlabassy annotatum Maylad infra et usque redemptionis eiusdem (*így*) contra quoscumque legitimos impetitores, causidicos et actores successivis semper temporibus tueri, protegere et conservare propriis suis laboribus et expensis, harum nostrarum vigore et testimonio literarum mediante. Datum in oppido Enyed, feria tertia proxima ante festum nativitatis gloriose virginis Marie, anno domini millesimo quingentesimo nono.

(A gyulafejevári káptalan által 1810. aug. 11-én kiadott hiteles másolata gróf Majláth György zavari ltárában.)

VI. Szászváros, 1512. január 29.

Zápolya János erdélyi vajda meghagyja a kolosmonostori conventnek, hogy Majládót a királyhalmi birtokrészbe igtassa be.

Amicis suis reverendis, conventui ecclesie de Kolosmonostra, Johannes de Zápolya comes perpetuus terre Scepusiensis, vavoda Transylvanus et Siculorum comes etc., amicitiam paratam cum honore. Dicitur nobis in persona nobilis Maylad de Komana boyaronis terre Fogaras, quomodo ipse in dominium totalis quarte partis possessionis Királhalma vocate, in comitatu Albensi Transylvanensi existentis habite, ipsum exponentem perhennalis empcionis titulo concernentem legitime vellet introire. Super quo vestram amicitiam presentibus petimus diligenter, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Ambrosius sive Paulus de Moha, aut Simon Bolyay de eadem, neve Stephanus de Rethen, nam Georgius Morgonday de Waldorff, aliis absentibus homo noster ad faciem prescripte possessionis Királhalma consequenterque dicte quarte partis eiusdem, vicinis et commetaneis nobilibusque comprovincialibus inibi legitime convocatis et presentibus accedendo, introducat prefatum exponentem in dominium eiusdem quarte partis, statuatque eandem eidem et per eum nobilibus Romcha, Nagoycha, Joanni, Stephano et Demetrio filiis ac Marthe filie eiusdem premisso iure

ipsis incumbenribus perpetuo possidendam, si non fuerit contradictum; contradictores si qui fuerint, evocet eosdem nostram in presenciam ad terminum competentem, racionem contradiccionis eorum reddituros. Et post hec huiusmodi introduccionis et statucionis seriem cum contradictorum et evocatorum vicinorumque et commetaneorum, qui premissis statucioni intererunt, nominibus, terminoque assignato, ut fuerit expediens, nobis suo modo rescribatis. Datum in oppido Zazvaros, feria quinta proxima post festum conversionis beati Pauli apostoli, anno domini millesimo quingentesimo duodecimo.

A kolosmonostori convent 1512. márczius 24-én kelt bizonyság-leveléből, l. VII. sz. a.

(A kolosmonostori convent által 1810. aug. 3-án kiadott hiteles másolata gr. Majláth György zavari ltárában.)

VII. 1512. márczius 24.

A kolosmonostori convent bizonyságot tesz a felől, hogy Majládót a királyhalmai birtokrészbe beigtatta.

Conventus monasterii beate Marie virginis de Colosmonostra, omnibus Christi fidelibus, presentibus et futuris, presentes visuris salutem in omnium salvatore. Ad universorum noticiam harum serie volumus pervenire, quod nos literas spectabilis ac magnifici viri Johannis de Zapolya comitis perpetui terre Scepusiensis, vayvode Transilvani et Siculorum comitis introductorias et statutorias pro parte nobilis Maylad de Komana boyaronis terre Fogaras emanatas nobisque loquentes et directas honorifice recepimus in hec verba: Amicis suis reverendis *stb.* (l. a VI. sz. oklevelet.) Nos igitur premissis amicabilibus petitionibus dicti domini vayvode annuentes, prout tenemur, unacum prenominato nobili Simone Bolyay de Moha predicta, homine vayvodali, unum ex nobis, videlicet religiosum virum fratrem Sebastianum sacerdotem, socium nostrum conventualem, ad premissas introductionem et statucionem faciendam pro nostro testimonio fidedignum duximus transmittendum, qui tandem exiunde ad nos reversi, nobis parili voce et unanimi relatu dixerunt eo modo: quod ipsi feria tertia proxima [post fes]tum purificationis beatissime virginis Marie noviter preteritum ad faciem pretacte possessionis Királhalma vocate in comitatu Albensi Transylvanie existentis, consequenterque prelibate quarte partis eiusdem possessionis Kyrálhalma in eadem habite, vicinis et commetaneis eiusdem nobilibusque comprovincialibus, puta Ambrosio et Paulo de Moha, Anthonio Pogan de eadem et Johanne de Reeg familiaribus et officiali magnifici domini Johannis Bornemissza de Berzencze castellani castri Budensis in per castri Fogaras

1512.
febr. 3.

constituto, item Bartholomeo et Symone Gereb in Ugra, Nicolao similiter Geréb et Luca Zygyartho in Thykus, Petro Byro in dicta Kyralhalma et altero Petro Thorda in eadem Kyralhalma possessionibus vocatis commorantibus, aliis eciam quampluribus inibi legitime convocatis et presentibus accessissent, ubi prelibatus homo vayvodalis dicto nostro testimonio presente introduxisset prefatum Maylad de Komana in dominium prenarrate quarte partis possessionis Kyralhalma prescripte, statuissetque eandem eidem et per eum nobilibus Komcha, Nagoycha, Johanni, Stephano et Demetrio filiis ac Marthe filie eiusdem simul cum cunctis suis utilitatibus et pertinenciis quibilibet premissis iure ipsis incumbente perpetuo possidendam, nemine contradictore inibi apparentibus, legitimis tribus diebus, prout regni requirit consuetudo, moram in facie eiusdem faciendo. Tandem duodecimo die introduccionis et statucionis premissarum, in festo videlicet beati Valentini martyris noviter preterito, quidam Matheus Sos dictus, familiaris nobilis Anthonii de Pethk in eadem Pethk residentis, huc nostram conventualem sine literis procuratoriis veniens in presenciam, idem nomine et in persona eiusdem Anthonii de Pethk domini sui prenotatis introduccioni et statucioni dicte quarte (partis) possessionis Kyralhalma pretacte contradiccionis velamine obviavit, ob quam quidem contradiccionem mox, audiente eodem Matheo Sos, prefatum Anthonium de Pethk ad octavas festi beati Jacobi apostoli nunc venturas in dicti domini vayvode evocaverimus presenciam, rationem huiusmodi contradiccionis redditurum. Demum iterum idem Matheus Sos in dominica Letare novissime preterita consimiliter personaliter in nostri veniens presenciam, rursum nomine et in persona dicti Anthonii de Pethk premissum contradiccionis velamen vocetenus, qua contradixerat, retractavit, nostrasque literas superinde pure emanari permisit. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes literas nostras privilegiales pendentes et authentici sigilli nostri munimine roboratas duximus concedendas. Datum quinquagesimo primo die diei introduccionis, statucionis, retractacionis vero quarto, anno domini millesimo quingentesimo duodecimo supradicto.

1512.
febr. 14.

1512.
márcz. 21.

(A kolosmonostori convent által 1810. aug. 3-án kiadott hiteles másolata gróf Majláth György zavari ltárában.)

VIII. Buda, 1512. november 23.

II. Ulászló király felszólítja Majládót, hogy a brassaiak szunyog-szegi erdőjének elfoglalása ügyében magát igazolja.

Vladislaus dei gracia rex Hungarie etc., fideli nostro nobili Maylad dicto salutem et graciam. Expositum fuit maiestati nostre

pro parte et in personis fidelium nostrorum, prudentium et circumsectorum iudicis et iuratorum et ceterorum seniorum civium civitatis nostre Brassoviensis, qualiter tu cum nuper mediantibus quibusdam literis nostris metas tuas ad quandam possessionem tuam pertinentes reambulare velles, non cum literis aliquibus privilegialibus, verum ex libero tuo arbitrio, prout tibi visum fuit, terminos metarum tuarum prefixisti, unde cum partem sylve nostre libere a predictis exponentibus abalienare, tibi que appropriare contendis, in maximum dictorum civium preiudicium et damnum non modicum, siquidem uti prediximus, non cum literis aliquibus privilegialibus metas illas ostendentibus, verum pro voluntate tua terminos illarum metarum reambulasti, supplicatum itaque fuit maiestati nostre, ut de opportuno remedio circa premissa providere eis dignaremur. Nos igitur exaudita et admissa ipsorum supplicatione mandamus fidelitati tue harum serie strictissime, quatenus si aliquod ius ad huiusmodi metas te habere pretendis, eas metas non ex libero tuo arbitrio, sed cum literis privilegialibus et authenticis more illius regni nostri consveto ostendere ac designare debeas; interea autem temporis ab omnibus violenciis et impetu contra prelibatos cives nostros ratione illius partis sylve libere a te occupate modis omnibus preservare te studeas, nam alioquin si quid contra ipsos moliri aut agere preter iusticiam volueris, ita de remedio providebimus, ut iidem cives nostri a te quieti in terris et metis eorundem permanere poterunt. Aliud igitur in hoc nullo pacto facere presumas, presentibus perlectis exhibenti restitutis. Datum Bude, feria tertia proxima ante festum beate Catharine virginis et martyris, anno domini millesimo quingentesimo duodecimo.

(Brassó város által 1818. szept. 27-én kiadott hiteles másolata gr. Majláth György zavari levéltárában.)

IX. Enyed, 1514. január 28.

Az erdélyi alvajda utasítja Majládot, hogy a brassaiaktól elfoglalt szunyogszegi erdőhöz való igényeit oklevelekkel igazolja.

Nos Nicolaus de Thwrotz vicevayvoda Transylvanus et Sicularum vicecomes etc., damus pro memoria, quod nobis sabbatho proximo ante festum purificationis beatissime virginis Marie una cum nonnullis harum parcium Transylvanarum nobilibus hic in oppido Enyed constitutis et existentibus circumspectus Clemens Igyarto civis civitatis Brassoviensis sua ac prudentium et circumsectorum iudicis, iuratorum ceterorumque civium civitatis eiusdem in personis legitime evocationis modum observando, nostram personalem veniens in presenciam, presente ibidem et audiente nobili Maylath de Zunyogszeg, contra eun-

dem proposuit eo modo: quod quamvis prefati actores scilicet ceteri Saxones regales in districtu Barcza commorantes silvas universas Sarkan Erdeye vocatas in circuitu dicte possessionis Zunyogszegh adiacentes semper et ab antiquo pacifice uti fuerint, tamen prefatus Maylath his temporibus aannotatos Saxones regie maiestatis per variarum minarum imposiciones, alias quoque nonnullas inihibiciones atque exacciones vagiorum silvis in eisdem diversimode perturbare, inquietare et damnificare non cessaret, in dies per hos easdem silvas utensiles ab eisdem actoribus et dictis ceteris Saxonibus regalibus pro se occupasset potencia mediante in preiudicium et damnum prefatorum actorum scilicet ceterorum Saxonum regalium predictorum valdemagnum. Quo audito prefatus Maylath in causam attractus modo simili in eandem nostram exurgens presenciam, respondit tali modo, quod licet hoc bene actum foret, ut ipse prescriptos Saxones regie maiestatis ab utensione suarum sylvarum intra metas dicte possessionis Zunyogszeg adiacentium et ad eandem possessionem semper et ab antiquo usarum prohibuerit et contradixerit, tamen per hoc nullam pacienciosam occupacionem silvis in eisdem fecisset, quia eedem silve semper ad eandem possessionem Zunyogszeg pertinissent pertineantque de presenti. Consuetudinaria autem lege regni parcium nostrarum Transylvanarum ab antiquo observari solita requirente, dum aliqua causa racione et pretextu rectificacionis metarum litigiosarum inter regiam maiestatem et subditos sue maiestatis existentes partibus ab altera suscitata fuerit, tunc non regia maiestas, sed iidem nobiles sive possessionati homines, cives eorum iuribus huiusmodi metas exdemonstrare debent et exedere; eorundem igitur regni nobilium requisito et assumpto superinde consilio prematuro iudicantes commisimus eomodo, ut prefatus Maylath in causam attractus supradictas suas silvas intra metas dicte possessionis Zunyogszeg adiacentes usu prescriptorum Saxonum regalium protegere et defensare voluerit, extunc absque ulla procrastinacione vigore literarum suarum metalium atque privilegialium, aut aliorum iurium ad id sufficiencium metas veras et iustas possessicnis eiusdem prefatis Saxonibus regalibus coram hominibus spectabilis et magnifici domini nostri concomitis vayvode Transylvani etc. aut nostris vayvodalibus per suam magnificenciam aut nos specialiter ad id deputatis exdemonstrare et exedere, eandemque possessionem Zunyogszeg a terra regie maiestatis metaliter distinguere et separare debeat et teneatur. Datum loco et termino iam prenotatis anno domini millesimo quingentesimo decimoquarto.

(Brassó város által 1818. szept. 26-án kiadott hiteles másolata gr. Majláth György zavari levéltárában.)

X. Buda, 1516. június 15.

II. Lajos király Majlád Mátyásnak szunyogszegi s egyéb birtokaira pallosjogot adományoz.

Nos Ludovicus dei gracia rex Hungarie etc. memorie commendamus tenore presencium significantes, quibus expedit, universis, quod nos cum ad humillimam supplicationem fidelis nostri nobilis Matthie Maylad de Szunyogszeg maiestati nostre propterea factam, tum etenim, sicuti regie interest sublimitati, ut in terris suo principatui subiectis pax et securitas cunctis prebeat, malefactorumque et nocivorum hominum perversitas et iniquitas deleatur, iustique et innocentes victuum sitorum necessaria et iusta acquisitione fruantur sub proteccione principis graciosi, nihilominusque attentis et consideratis fidelitate et serviciis eiusdem Mathie Maylad per eum imprimis sacre dicti regni nostri Hungarie corone, deindeque maiestati nostre exhibitis et fideliter impensis, eidem Mathie Maylad suisque heredibus et posteritatibus universis de plenitudine nostre regie potestatis id duximus annuendum et concedendum plenariamque facultatem dandam et attribuendam, ut ipse et sui heredes in territorio possessionis sue Szunyogszeg predictae, sed et aliorum iurium suorum possessionariorum, ubi vis et in quibuscunque comitatibus existencium et habitorum, patibulum, rotas, palos et aliorum tormentorum genera erigere universasque fures, latrones, vespiliones, domorum incensores et homicidas, aliosque quoscunque malefactores ubicunque in territorio prenotate possessionis Szunyogszeg scilicet et aliorum iurium possessionariorum publice ac manifeste locis sceleratis et maleficiis deprehensos in personis detinere, detentosque, prout iuri videbitur expediri, laqueis suspendi, rotare, decollare ac incinctari et iuxta eorum excessus et demerita aliis condignis penis feriri et necari, omniaque alia et singula, que in premissis iuxta regni nostri legem et consuetudinem fieri consueverunt facienda, facere expedire valeat atque possit ex presenti nostra concessione et gracia nostra speciali, harum nostrarum, quibus secretum sigillum nostrum, quo ut rex Hungarie utuntur (*így*) est impressum, vigore et testimonio literarum mediante. Datum Bude in festo beatorum Viti et Modesti martyrum, anno domini millesimo quingentesimo decimo sexto, regnorum nostrorum predictorum anno primo.

(A gyulafejevári káptalan által 1810. aug. 9-én kiadott hiteles másolata gr. Majláth György zavarai ltárában.)

XI. Buda, 1518. márczius 12.

II. Lajos király Majlád István szunyogszegi birtokát vásárjoggal ruházza fel.

Nos Ludovicus dei gracia rex Hungarie etc., memorie commendamus tenore presencium, significantes, quibus expedit, universis, quod nos cum ad humillime supplicacionis instanciam fidelis nostri nobilis Stephani Maylath de Szunyokszeg per eum nostre propterea factam maiestati, tum vero pro commodo et utilitate ac augmento porcionis sue possessionarie in eadem possessione Szunyokszeg vocata in comitatu Albensi Transylvanensi existenti habite ad eandem porcionem possessionariam dicti Stephani Maylath nundinas liberas seu fora annualia libera singulis festivitibus beatorum Petri et Pauli apostolorum, aliisque diebus ipsos festivitates precedentibus et sequentibus ad id scilicet necessario aptis et sufficientibus omni anno, omnino sub hiisdem libertatibus et prerogativis, quibus nundine seu fora annualia libera aliorum civitatum, oppidorum seu villarum regni nostri celebrantur, perpetuo graciose duximus annuendum et concedendum, imo annuimus et concedimus presencium per vigorem, absque tamen preiudicio nundinarum seu fororum annualium liberorum aliorum quorumcunque. Quocirca vos universos et singulos mercatores, institores et forenses homines atque viatores quoslibet serie presencium affidamus, assecuramus et certificamus, quatenus ad predictas nundinas liberas seu fora annualia libera per nos in prefata porcione possessionaria dicti Stephani Maylath in dicta possessione Szunyokszeg habita modo premissis perpetuo celebrari commissas et concessa libere, secureque et sine pavore ac fortitudine rerum et bonorum ac personarum vestrarum veniatis, properetis et accedatis, peractisque inibi cunctis negociacionibus vestris ad propria vel alia, que malueritis, loca redeatis salvis semper rebus et bonis vestris atque personis sub nostra regia proteccione et tutela speciali permanentibus; et hec volumus per fora et alia loca publica, ubi necesse fuerit, palam et manifeste facere proclamari, presentes autem post earum lecturam semper reddi presentanti. Datum Bude, in festo beati Gregorii pape, anno domini millesimo quingentesimo decimo octavo, regnorum nostrorum Hungarie et Bohemie predictorum anno secundo.

(A gyulafejevári káptalan által 1810. évben kiadott hiteles másolata gróf Majláth György zavarai levéltárában.)

XII. 1519. január 20.

A kolosmonostori convent előtt Petky Antal Majlád Mátyástól királyhalmaj birtokrésze lekötése mellett 15 napra 77 arany forintot vesz kölcsön.

Nos conventus monasterii beate Marie virginis de Colosmonostra memorie commendamus, quod nobilis ac agilis Anthonius de Pethk coram nobis constitutus personaliter onera et quelibet gravamina universorum fratrum et consanguineorum suorum in subscriptis super se assummando, spontanea mente confessus est in hunc modum: quomodo ipse a nobili Mathia Maylad de Zunyokzeg nomine vi mutui et restitutionis sub spe septuaginta septem florenos auri in paratis pecuniis levasset et recepisset, quos ad quintumdecimum diem datarum presencium, festum scilicet beati Blasii episcopi et confessoris proxime affuturum similiter in paratis pecuniis eidem Mathie Maylad plene et integre reddere et persolvere assumpsisset, imo assumpsit nostri in presencia tali sub obligamine, quod si ipse dictos septuaginta septem florenos in paratis pecuniis termino in predicto ipsi Mathie Maylad plene et integre reddere restituereque nollet, aut non posset, sed persolvere omnino negligeret, tunc prefatus Mathias Maylad directam et equalem medietatem illius totalis porcionis possessionarie dicti Anthonii Pethky in possessione Kyrallhalma, in comitatu Albensi Transylvane existenti habite, quam idem Anthonius Pethky alias a nobili Petro Thobiassy de Ecczel iuris ordine pro se obtinuisset, simul cum cunctis suis utilitatibus et pertinenciis quibuslibet, terris utputa arabilibus cultis et incultis, agris, pratis, campis, fenetis, sylvis, nemoribus, rubetis, virgultis, montibus, vallibus, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis sed et molendinis ac eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum ac pertinenciarum integritatibus quovis nominis vocabulo vocitatis ad eandem ab antiquo spectantibus et de iure pertinere debentibus solam vigore presencium occupandam et predictis septuaginta septem florenis auri hungaricalibus tamdiu, donec scilicet et priusquam eosdem septuaginta septem florenos paratis in pecuniis dictus Anthonius Pethky plenarie persolverit, titulo pignoris tenendam et possidendam, fructus eciam et utilitates eiusdem percipiendo et percipi faciendo potestatis habeat facultatem, assummando nihilominus prelibatus Anthonius Pethky annotatum Mathiam Maylad in pacifico dominio pretitulate medietatis pretacte possessionis possessionarie infra tempus redemcionis contra quoslibet legitimos impetitores, causidicos et actores tenere et defensare propriis suis laboribus et expensis isto sub obligamine, quod si in pacifico dominio eiusdem medietatis dicte porcionis possessionarie tenere et defensare nollet, non posset vel omnino non curaret, tunc prenominate Mathias Maylad de bonis ac

iuribus et porcionibus possessionariis antefati Anthonii Pethky, ubi maluerit, aliam porcionem possessionariam prescripte medietati antefate porcionis possessionarie qualitate et quantitate ac fructuositate equivalentem occupandi et consimiliter titulo pignoris pro pretactis septuaginta septem florenis tenendi omnimodam habeat potestatis facultatem, harum notarum testimonio literarum mediantem. Datum in festo beatorum Fabiani et Sebastiani martyrum, anno domini 1519.

(A kolosmonostori convent által 1810. decz. 27-én kiadott hiteles másolat a gróf Majláth György zavarí levéltárában.)

XIII. Szeben, 1530. márcz. 25.

Majlád István levele Nádasdy Tamáshoz.

Post nostrorum servitiorum commendationem. Magnifice domine observandissime. Intellego et scripta et intimata d. v. m., que per Bako intimat. Ego in omnibus mandatis d. v. sum obediens et nihil me contra mandatum d. v. m. facturum esse credat. Nemini sum obligatus, neque me obligabo, nihil contra regem vestrum hunc faciam, quamvis scire et aliquid facere possem. Nec huc venissem, sed mirabiliter per dominos huc vocatus sum. Quid a me optant, dixi me esse insufficientem. Hinc iam me ad Fogaras iterum contulissem, sed incidi in febre tercia. Habemus unum doctorem hic, qui dicit per quinque vel sex dies me sanare posse, utcumque ego ad Fogaras venerim, nisi, quod deus avertat, in tale inciderer infirmitate, ut sine doctore esse non possem. Preterea ex ultimis literis d. v. m. intellexi aliquam indignationem, ex quo dominus Johannes Zalay frater d. v. scribit, ut d. v. m. ad castrum Fogaras intromittatur. Hoc d. v. m. nollet [aequo] ferre animo, rogo, quia non ob aliam causam id scribit, nisi ex quo d. v. m. est apud Johannem regem. Sue dominationi nihil scribere opus fuisset, quia ubicunque sit d. v. m., ita me deus salvat, quod Fogaras d. v. m. fuit et est ab eo tempore, quod in manibus suis devenit, quia nec ego, nec alter frater vester illud acquisivit, sed sola d. v. m. cum maximis iuris fastigiis etc.; et non Fogaras, sed si totam Transylvaniam ego in manibus meis haberem, omnia essent d. v. m. Rogo igitur et supplico d. v. m., nollet d. v. m. in humanitate mea desperatus esse, quia inveniet me usque ad mortem bonum et fidelem servitorem d. v. fuisse et deinceps esse. Nam cum d. v. m. volo et mori, et vivere. Rogo itaque d. v. m., ut ad Fogaras veniat, est iam summe necessarium d. v. m. intelligere necessitates castri, et si d. v. m. visum fuerit permutare castellanos, omnia stabunt in arbitrio d. v. m. Ego omnia a sola d. v. m. expecto, nisi d. v. m. ante omnia haberet curam permansionis

honoris, quod eandem id facturam non dubito. Alia dicet is Bako, cui d. v. m. credat. Et eandem deus conservet sanam per longos annos. Ex Cibinio, in festo annunciacionis virginis gloriose, anno 1530.

Stephanus Maylad, m. p.

Kivül: Magnifico domino Thome de Nádasd vicegubernatori et thesaurario regni Hungarie, domino meo observandissimo.

(Eredetiye az országos levéltárban.)

XIV. Fogaras, 1531. márczius 30.

Majlád István levele Nádasdy Tamáshoz.

Magnifice domine observandissime, servitiorum commendationem. Hodie veni hora vesperarum huc ex Cibinio, satis febre patiens, ubi inveni familiarem domini Czottar de Kron cum literis d. v. m., in quibus d. v. m. mihi mandat, ut ad Perthalom crastina die venirem. Scripsi et etiam intimavi ad d. v. m. per Bakonem, ut si aliud fieri posset, nollet me illuc vocare. Nam non videtur mihi, ut cum honore meo id facere valeam. quia d. v. m. vult, quomodo vadit mundus, si ego tam prope ad domum vestrum irem, ex tunc ubique clamarent me iam sue maiestati adhesisse. Supplico itaque d. v. m., velit ob meorum perpetuorum servitiorum (*így*) huc ad suam domum venire; nam multa negocia habet m. v. et hic. Si autem huc d. v. m. venire non posset, ex tunc velit venire ad Morgonda, quod a Megyes duo miliaria distat, vel Zenthagotha, illuc vadam, vel in postremo, ubi d. v. m. visum fuerit; tamen mihi nullo modo videtur, ut illuc vadam. Mirabilis est dominus frater meus, quo Gotthardus et similes semel in Morgonda constitueram ipsorum et domini Thelegdy, quibus penitus nihil permiseram, denique utrique promulgaverant me Johannis regis fidelis esse (*így*). Ego sue maiestati salvo meo honore remanente. in quibus scirem, libenter servirem et si id fieri posset, libentius quam domino meo, quia ighen megh wám ew felségét, quia nisi cum literis invenit nos a tercio anno. Utcunque bono viro satis est faciendum honori suo. Item ex Transalpinis magnificus dominus Jeronimus de Laszo wayvoda Transylvanus has litteras presentibus inclusas miserat. Invenerunt me cum litteris sue dominationis Cibinii hesternum die vespere, et statim me illinc movi, ut ad suam dom. vadam, sed interea sua d. m. ex Brassovia discesserat per metas Siculorum, ne forte timuit sua d. per hanc directam viam ad Megyes ire; scit deus, quod suam d. Cibinii vidissem, ut talem bonum hominem d. v. m. et ivissem cum sua d., quousque sue d. m. visum fuisset. Rogo d. v. m., sue dom. mea servitia notum dat. Scripsique d. sue literas parvas, in quibus me excuso, quia

scit deus, ut hesterna die vespere ad me venerunt litere sue d., et sua d. m. ex Brasso ad huc feria proxima secunda preterita discesserat. Item intelligo cum ipso domino wayuoda venisse etiam oratorem domini mei regis, quem libenter convenirem. Si d. v. m. ad has partes veniet, ex tunc rogo, velit eum secum ducere. Me et mea servitia recomendo. Ex castro Fogaras, feria quinta ante ramispalmarum, anno 1531.

servitor

Stephanus Maylad.

Kivül: Magnifico domino Thome Nadasdy vicegubernatori et thesaurario regni Hungarie *stb.*

(Eredetije az orsz. levéltárban.)

XV. Sz e b e n, 1531. j u n i u s 15.

Majlád István levele Nádasdy Tamáshoz.

Magnifice domine observandissime, post servitiorum meorum commendationem. Jam castellani de Fogaras sunt hic, si d. v. m. a domino et principe suo habet resolutionem, esset tempus, ut convenimus. Item si concordia trewege moderne inter nos fieri posset, dominus Caspar valde libenter vellet cum d. v. m. exire ad principem suum, si bono modo id fieri posset. Nam ad verba et promissiones d. v. m. exhibit, et ego cum illo. Preterea habeo hic unum bonum amicum ex civitate ista, qui ad Zegeswar me pro suis negotiis haberet. Rogo d. v. m., velit illi salvum conductum nunc mittere, ut libere et pacifice cum suis rebus ire posset, reserviam d. v. m. Vocatur Petrus Pwff. Horum communicationem expecto a d. v. m. Cum hoc me et mea servitia recomendo. Ex Cibinio, feria quinta post corporis Christi, anno 1531.

Stephanus Maylad.

Kivül: Magnifico domino Thome de Nádasd *stb.*

(Eredetije az orsz. levéltárban.)

XVI. B e r z e n c z e, 1531. n o v e m b e r 4.

Sulyok György pécsi püspök, enyinghi Török Bálint, Zalay János pozsonyi főispán, Bakith Pál, Majlád István, Sulyok István és Balázs véd- és dacz-szövetsége Nádasdy Tamással.

(Közli gr. *Batthyányi* Ignác, *Leges Ecclesiasticae regni Hungariae*, I. k. 565. l.)

XVII. S e g e s v á r, 1531. n o v e m b e r 13.

János király a szunyogszegi birtokot Majlád Istvántól és rokonaitól hűtlenségük miatt elkobozván Brassó városának adományozza.

Nos Joannes dei gratia rex Hungariae etc. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes quibus expedit uni-

versis, quod nos cum ad humillimam supplicationis instantiam fidelis nostri prudentis et circumspecti Lucae Parvi nuncupati iudicis civitatis nostrae Brassoviensis maiestati nostrae factam, tum vero attentis et consideratis fidelitate et fidelium servitorum, gratuitorum cumulatorumque meritis eiusdem Lucae Parvi caeterorumque civium ipsius civitatis nostrae Brassoviensis, quae ipsi nobis et huic regno nostro sedulo ac diligenter exhibuerunt et impenderunt, totalem possessionem Szunyok-Szék appellatam in comitatu Albensi et districtu seu terra nostra Barcza adiacentem, quae Stephani Maylad de eadem Szunyok-Szék et Johannis Morecz caeterorumque fratrum suorum praefuisset, sed ex eo, quod iidem immemores fidei ac fidelitatis ipsorum, qua nobis veluti vero et legitimo coronato regi Hungariae tenebantur, factioni germanicae adhaesisse, eamque contra nos et auctoritatem nostram regiam pro virili ipsorum fovisse et multa mala opera egisse, per hocve notam perpetuae infidelitatis ac criminis lesae maiestatis nostrae palam incurrisse dignoscuntur, ad sacram dicti regni nostri coronam consequenterque collationem nostram regiam iuxta antiquam et approbatam eiusdem regni nostri consuetudinem atque legem rite et legitime devoluta esse perhibetur et redacta, simul cum omnibus iuribus et utilitatibus ac pertinentiis eiusdem quibuslibet, terris scilicet arabilibus cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, foenetis, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis, vinearumque promontoriis, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, molendinis et eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus quovis nominis vocabulo vocitatis, sub suis veris metis et antiquis existentibus, premissis sicut praefertur sic stantibus et se habentibus, memoratis civibus ac toti communitati dictae civitatis nostrae Brassoviensis ipsorumque successoribus universis ad ipsam civitatem nostram Brassoviensem applicando et annectendo, dedimus, donavimus et contulimus, imo damus, donamus et conferimus, iure perpetuo et irrevocabiliter tenendam, possidendam pariter et habendam, salvo iure alieno, harum nostrarum vigore et testimonio literarum mediante, quas in formam nostri privilegii redigi faciemus, dum nobis in specie fuerint reportatae. Datum in civitate nostra Segesvar, feria secunda proxima post festum beati Martini episcopi et confessoris, anno domini millesimo quingentesimo trigesimo primo, regnorum vero nostrorum anno sexto.

(Brassó város által 1818. szept. 27-én kiadott hiteles másolata gr. Majláth György zavari levéltárában.)

Közli: MAJLÁTH BÉLA.